

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Сучасні технології
у промисловому виробництві**

МАТЕРІАЛИ

**НАУКОВО - ТЕХНІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ, СПІВРОБІТНИКІВ,
АСПІРАНТІВ І СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ТЕХНІЧНИХ СИСТЕМ
ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
(Суми, 18–21 квітня 2017 року)**

ЧАСТИНА 2

Конференція присвячена Дню науки в Україні

Суми
Сумський державний університет
2017

АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИРОБНИЧОГО ТРАВМАТИЗМУ В УКРАЇНІ

*Басов Б. С., студент; Аблієва І. Ю., асистент;
Батальцев С. В., асистент*

Рівні виробничого травматизму і професійної захворюваності є основними показниками стану охорони праці. На сьогодні профспілки оцінюють ступінь травматизму на виробництві як критичний. Не дивлячись на щорічну оптимістичну динаміку зниження кількості нещасних випадків, пов'язаних з виробництвом, за даними Держгірпромнагляду, рівень виробничого травматизму в Україні залишається високим.

Мета роботи полягає у визначенні причин виробничого травматизму з урахуванням думки об'єднань роботодавців, державних органів нагляду за охороною праці та громадськості.

Серед багатьох факторів, що зумовлюють критичний стан виробничого травматизму, можна виділити три основні:

1. Незадовільні умови праці, що не відповідають санітарно-гігієнічним вимогам: у добувній промисловості 71,3 % від загальної кількості працюючих; на виробництві коксу та продуктів нафтопереробки – 59,0 %; готових металевих виробів – 52,8 %; на виробництві хімічних речовин і хімічної продукції – 41,0 %; у постачанні електроенергії (та ін.) – 33,0 %.

2. Надзвичайно великі обсяги тіньової зайнятості – близько 4,8 млн працівників працюють без офіційного оформлення трудових відносин з роботодавцем. Це сектор, що не охоплений державним наглядом у сфері праці та охорони праці, та відповідним державним статистичним спостереженням. Саме в ньому відбувається масове приховування нещасних випадків на виробництві.

3. Наявність значних недоліків у виконанні державної політики (законодавства) з охорони праці, формуванні державної системи управління охороною праці, запровадженні економічних методів стимулювання роботодавців щодо попередження настання нещасних випадків на виробництві.

Статистичні дані за період 2009 – 2013 рр. свідчать, що в Україні в середньому щорічно на виробництві реєструвалось 12,7 тис. нещасних випадків, в яких травми отримали 13,0 тис. працівників.

У середньому в Україні щорічно реєструвалось 192 групових нещасних випадки, у тому числі 61 зі смертельним наслідком.

Таким чином, в Україні у період 2009 – 2013 рр. спостерігається високий рівень виробничого травматизму, що пов'язано з низькою ефективністю заходів роботодавців та зниженням впливу діяльності працівників територіальних управлінь Держгірпромнагляду. Тому необхідно стабілізувати більшість показників питомої ваги потерпілих від нещасних випадків за рахунок привернення більшої уваги з боку контролюючих органів.